

Ayşegül

fındık ile bıyıklı buzpateni yapıyor

BUZ PATENİ

Bahçevan Hüsmen Ağa evinde tek başına yaşayan sevimli bir ihtiyardı. Bu bir odalı bahçevan evinde kış boyu ihtiyaçlarını karşılayacak her şeyi vardı: Büyük bir soba, yiyecek olarak sovan, sarmısak, kuru fasulye, makarna, bulgur, tarhana ve nane gibi kendi eliyle toplayıp kuruttuğu baharat... Duvarlarda yerlerine asılı duran bahçe aletleri, onun günlük yaşantısının ayrılmaz birer parçalarıydı.

Kış mevsimi gelince Bıyıklı ile Fındık, buraya taşınırlar, Can yoldaşı olarak Hüsmen Ağa'ya yalnızlığını unutturmaya çalışırlardı.

Tonton Hüsmen Ağa sevecen bir insandı. O, hayvanları da enaz insanlar kadar severdi. Bıyıklı ile Fındık bütün bir kış mevsimini onun yanında geçirecekleri için öyle sevinçliydiler ki...

Bu yıl soğuklar erken geldi. Ardından da kar yağışı başladı. Fakat bu yağış uzun sürmedi. Yerini kuvvetli bir ayaza terketti. Bir sabah, Fındık ile Bıyıklı kapının önüne çıktıklarında her şeyin tam takır buz tutmuş olduğunu sevinçle gördüler. Bahçedeki yapay göl don tutmuş olmalıydı. Yanlarına gelen Hüsmen Ağa:

— Bu pazar, buz pateni yapmaya sizi oraya götüreceğim, deyince sevinçten yerlerinde zıplamaya başladılar. Bu neş'eleri bütün gün sürdü. Akşam oldu, önlerine konan yemelerini zevkle yediler ve uyumak için sepet yataklarının içine girdiler. Hüsmen Ağa iyi uykular dilemeğe geldi ve pazar gününün programını onlara kısaca anlattı.

Fındık ile Bıyıklı pazar gününü iple çekiyorlardı. Pazara daha dört gün vardı. Odada iki kafadar yeni yeni oyunlar icat ediyorlar, devamlı koşuşuyorlar ve yemeklerini iştahla yiyorlardı. Geceleri bile rüyalarında gölün üstünde dans edip uçtuklarını görüyorlar.

Üçüncü gün artık sabırları taştı. Bıyıklı: ''Herhalde buzda yürümek zor olmalı'' diye düşünüyor. Devamlı içerde kalmaktan bıkan Fındık - ta yerinde duramayarak, ''Şu gölü gidip bir göreyim'' diyor. Avluya kadar çıkıyor, fakat biraz sonra mırıldanarak geri dönüyor. Kızgın bir halde:

— Her taraf buz tutmuş. Sivri diş gibi patilerime batıyor. Göle kadar asla gidemeyiz, diyor.

İkisi de buna pek üzülüyorlar.

Hüsmen Ağa eğer söz verdiyse, bunu ne yapar eder, muhakkak yerine getirir. İşte pazar günü sabahı evin önünde, Bıyıklı ile Fındık enselerinden yavaş yavaş havaya kaldırıldıklarını hissediyorlar. Sonra içi kuru yapraklarla döşeli bir el arabasının içine bırakılıyorlar. Yapraklardan oluşan sıcak bir yuvadan daha hoş ne olabilir? Kabarık bir yatak gibi bu yaprak yığınların üstünde hiçbir sarsıntı duymadan el arabası ile göle doğru gittiklerini biliyorlar.

Ördekler bu manzarayı şaşkınlıkla seyrediyorlar.

Hüsmen Ağa'nın çektiği el arabasının içindeki Bıyıklı ile Fındığın keyfine hiç diyecek yok. Göle gidiyorlar ve orada çok güzel, eğlenceli bir gün geçireceklerinden eminler. Şanslarına, masmavi, güneşli bir hava var. Fakat ayaz yerinde. Ağaçların bazı dallarında daha dökülmemiş yapraklar var. Yeşilin, sarıya şimdi de kırmızıya dönüştüğü bu yapraklar çok hoş görünüyor.

El arabası küçük gölün kıyısında duruyor. Hüsmen Ağa:

— Göle geldik, haydi aşağıya inin, bakalım diyerek küçük dostlarına sesleniyor.

Fındık ile Bıyıklı gölün bembeyaz rengini hayretle seyrediyorlar. Bıyıklı: "Galiba bunun içerisine süt dökmüşler" diye düşünüyor. İki karga ile serçe ailesi havuzun donmuş yüzünde sekerek geziniyorlar. Hüsmen Ağa olanca gücü ile iri bir kaya parçasını gölün ortasına fırlatıyor.

Taş düştüğü yerde tok bir ses çıkararak gölün üstünde kayıp gidiyor.

Hüsmen Ağa:

– Haydi! Gölün üstündeki buz yeterince kalın ve sağlam. Üstünde kayabilirsiniz, diyor.

İlk denemeyi kim yapacak dersiniz? Fındık mı, yoksa Bıyıklı mı?

İlk denemeye Bıyıklı kalkışıyor. Fakat daha buzun üzerine basmasıyle birlikte dengesini kaybedip sırtüstü yuvarlanıyor. Brr!.. Cam ne kadar soğuk! Fındık dikkatli adımlarla Bıyıklı'nın yanına yaklaşmayı başarıyor. Onu yerden kaldırıyor. Bu ilk denemesinde uğradığı başarısızlığa daha fazla üzülmemesini söylüyor. Biraz sersemleyen Bıyıklı, acıyan yerini yalayarak hemen kendini toparlıyor.

Fındıklı ile Bıyıklı düşe kalka birkaç denemeden sonra bu işi başarıyorlar. Biribirlerine tutunarak bir çift halinde cilalı buz üstünde kaymaya başlıyorlar. Zevkten attıkları kahkahalar, etrafı çınlatıyor. Birara Fındık:

— Buz üstünde kaymak kolaymış değil mi? diye soruyor.

Sevinçten miyavlıyan Bıyıklı:

— Harika! diyor.

Çıkan gürültüyü merak eden üç köpek ile üç yavrulu bir kedi ailesi duvara tırmanarak aşağıda neler olup bittiğine bakıyorlar.

— Bakın, Fındık ile Bıyıklı gölün üstünde ne güzel dans ediyorlar.

Anne kedi:

— Ne dersiniz, çocuklar, bizde onların yanına gidelim mi? diyor.

Yavrular miyavlıyarak:

— Gidelim! Bizde gidelim! diyorlar.

Böylece yedi kafadar, birbiri ardınca duvardan aşağıya atlayıp gölün yanına geliyorlar. Fındık ileBıyıklı yeni gelen misafirleri sevinçle karşılıyorlar. Hemen aralarında oyunlar tertip ediyorlar. Fakat ilk önceleri ortalık tam bir kargaşaya dönüşüyor: Düşmeler, kalkmalar, şaka ile itişip kakışmalar ve atılan neş'eli çığlıklar... Sonunda hepsi beceriyor bu işi...

Fındık:

— Buz üstünde vals yapmaya ne dersiniz, diye bir istek ortaya atıyor.

Bu teklifi herkez hemen kabulleniyor. Ama, bunun için bir eksiklik var: Müzik. Onsuz nasıl vals yapabilirler?

— Müzik mi? Onu, siz bize bırakın!

İhtiyar gürgen ağacının bir dalına tünemiş olan serçeler hep birden cıvıldaşarak, bir vals havası söylemeye başlıyorlar.

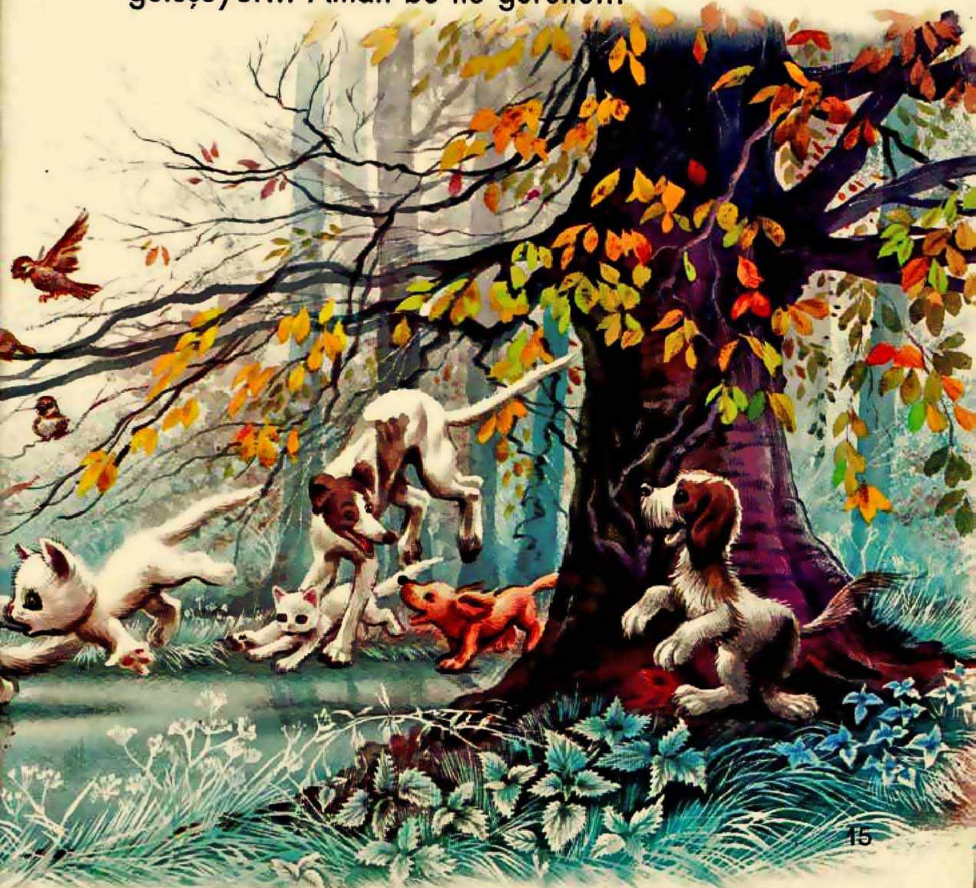

Valsten sonra yarışa sıra geliyor. Bu yarışın hakemliğini Hüsmen Ağa üstleniyor.

— Siz, küçükler! On adım ileride durun, bakayım. Sizlere biraz avans veriyorum, diyor. Sonra:

— Bir, iki, üç! diye yarışı başlatıyor.

Gölün karşı yakasına ilk varan Fındık oluyor. Yarışı o kazandı. Hepsi etrafını çevirerek onu içtenlikle kutluyorlar. Hepsi yüksek sesle bağırışıyor, gülüşüyor... Aman bu ne gürültü!..

Şimdi, güneş iri bir bulut kümesinin altında kaldı. Hava birden daha da çok soğudu. Hüsmen Ağa, hemen etraftaki kuru dal ve yaprakları toplayarak bir küme meydana getiriyor. Kendi boyunu aşan bir yığın! Kibriti çakıyor, kuru dal ve yapraklar alev alıp çıtırdayarak yanmaya başlıyor. Her tarafından alevler fışkırıyor. Fındık, Bıyıklı ve arkadaşları bu alevin etrafında halka oluyorlar. Oh!.. Etrafa yayılan tatlı ısı ne hoş...

Fakat biraz sonra bu parlak alevler yavaş yavaş azalarak sönüyor. Artık biribirlerine veda etmeleri gerekiyor. Hepsi hayatlarından memnun, evlerine dönüyorlar. Şimdi hepsinin de karınları çok acıkmış: Çünkü spor yapınca karnımız guruldamaya başlar...

Ayşegül

ŞABAH'IN

ÇOCUKLARA ARMAĞANIDIR

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI'NIN 9.7.82 TARİH 5908 SAYILI TEBLİĞİ İLE İLKOKULLARA TAVSİYE EDİLMİŞTİR.

CEM OFSET • 0 (212) 541 61 80